

Arrest

nr. 297 199 van 17 november 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Afghaans staatsburger te zijn van Pashtoun origine. U bent geboren in 2002 in Sarjal, district Heva, provincie Nangarhar. U woonde daar samen met uw ouders, uw broers en uw zussen. U praktiseert de soennitische islam. U bent tot en met het vijfde middelbaar naar school geweest. Verder werkte u in de winkel van uw vader en had u een contract met het districtshuis waarbij u de aanvragen schreef voor mensen die taskara's wilden aanmaken.

U werkte al sinds uw veertiende in de winkel van uw vader. In uw winkel verkocht u vlaggen, briefpapier, maakte u kopieën, zette u films over en luisterde u luid naar liedjes. U maakte in de fotostudio foto's van meisjes en jongens uit de nabijgelegen scholen. U had tevens een jaarcontract met het districtshuis. De taliban kwamen hierachter en verboden u al deze dingen te doen in uw winkel. Ze bedreigden u twee, drie keren via de telefoon en stuurden u een week voor de machtsovername in augustus 2021 een dreigbrief. U vertelde uw ouders een week later over die dreigbrief en ze besloten dat u het land diende te verlaten. U reisde via Iran naar Turkije en kwam er na een verblijf van één maand het grondgebied van de lidstaten binnen via Bulgarije waar u een verzoek tot internationale bescherming indiende. Daarna reisde u verder via Hongarije naar Oostenrijk waar u op 21 november 2021 wederom een verzoek tot internationale bescherming indiende. U zette uw reis verder via Zwitserland, Duitsland, Oostenrijk en Frankrijk door naar België waar u aankwam op 5 december 2021 en uw verzoek om internationale bescherming indiende op 6 december 2021. U verklaarde hierbij minderjarig te zijn. De Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) vroeg in het kader van de Dublinreglementering overname van uw verzoek aan Oostenrijk, dat weigerde en aan Bulgarije, maar u bleef in België. Na uw vertrek omstreeks augustus 2021, bleven uw ouders samen met uw zus en uw broers in uw ouderlijk huis wonen. Een week na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 hebben de taliban uw winkel doorzocht en zijn ze naar uw huis gekomen. Ze vroegen uw ouders naar u. Uw ouders besloten daarna om te verhuizen naar een ander district in Nangarhar en u weet niet of ze sindsdien nog problemen hebben gehad met de taliban. Concreet vreest u bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de taliban omdat u diensten leverde aan de vorige overheid en u zich bezighield met dingen die zij verboden onder hun islamitische wet.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw taskara, de originele vergunning van uw winkel, het originele contract met het district, een dreigbrief van de taliban, uw vaders werkdocumenten bij een ngo "Serve Afghanistan" van 2005-2016, verscheidene foto's van uzelf in uw winkel, en een witte en gele envelop.

Op 11 mei 2023 ontving het CGVS via uw advocaat opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Uit uw verklaringen blijkt dat u bij terugkeer naar Afghanistan vreest gedood te worden door de taliban omdat zij u ervan verdenken diensten te hebben geleverd aan de vorige overheid. U slaagde er niet in deze vrees aannemelijk te maken.

Vooreerst bestaan er ernstige twijfels over het door u aangemeten profiel van minderjarige. Zo gaf u bij de Dienst Vreemdelingenzaken als geboortedatum 6 oktober 2004 op, wat betekent dat u op het moment van uw aankomst in België 17 jaar zou zijn geweest (zie fiche NBMV en Verklaring DVZ, nr. 4). Bij het CGVS ging u akkoord met de geboortedatum na het leeftijdsonderzoek, zijnde 2002 (CGVS p 4). In Bulgarije gaf u dan weer 18 mei 1996 op als geboortedatum, en in Oostenrijk 1 januari 2003, wat evenmin strookt met uw verklaringen. Wat er ook van zij, volgens het leeftijdsonderzoek uitgevoerd in opdracht van de Dienst Voogdij werd uw leeftijd op 15 december 2021 vastgesteld op 20,48 jaar met een standaarddeviatie van 1,59 jaar. Rekening houdende met deze standaarddeviatie wil dit zeggen dat u minstens 18 jaar oud was op 15 december 2021 (de datum waarop het medisch onderzoek werd uitgevoerd). Hieruit moet geconcludeerd worden dat u valse verklaringen heeft afgelegd over uw leeftijd en u dus bewust verklaarde minderjarig te zijn. Uw algehele geloofwaardigheid wordt hierdoor reeds aangetast.

In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat het CGVS geen enkel geloof hecht aan uw verklaringen over de omstandigheden waarin u op wekelijks basis in contact kwam met overheids personeel terwijl u in uw winkel werkte. Zo lijkt u niet te weten wanneer u precies in de winkel van uw vader begon te werken. Aanvankelijk stelt u dat u in de winkel begon te werken in het Afgaanse jaar 1398, wat correspondeert met het jaar 2019 in de Westerse jaartelling. U voegt eraan toe dat u toen 14-15 jaar was (CGVS, p 6). Wanneer u gevraagd wordt hoe lang u in uw winkel werkte voor uw contract met de overheid begon, stelt u: "Ik had een jaarcontract en ik had 3-4 jaar in winkel gewerkt" (CGVS, p 6). U hierover verder bevraged stelt u dat u het contract na enkele maanden of na een jaar kreeg (CGVS, p 6). U gevraagd hoe lang u die winkel had voor uw problemen met de taliban begonnen, stelt u: "In totaal had ik winkel voor ongeveer 3-4 jaar en dan val gebeurde en ik kwam hier." (CGVS, p 8). Aangezien u in uw winkel begon te werken in 2019 en in 2021 bent gevlucht uit Afghanistan, kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u 3-4 jaar in uw winkel werkte, noch dat u in die periode de leeftijd van 14-15 jaar had. Dat u vage verklaringen aflegt over wanneer u in de winkel van uw vader begon te werken en hoe lang u er al werkte voor uw problemen begonnen, doet al in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Het is eveneens onduidelijk waarom de taliban juist u plots viseerden, vermits u eerder liet optekenen dat u meer dan 100 Afgaanse collega's had op de markt, van wie twee zich in dezelfde straat als u bevonden (CGVS, p 8-9). U geeft hier zelf evenmin een verduidelijkende uitleg voor. Zo stelt u dat het overheids personeel een contract met u afsloot waarbij u de aanvragen voor taskara's moest schrijven (CGVS, p 11). U gevraagd waarom ze u hiervoor nodig hadden, stelt u: "Ze hadden 1 jaar contract met mij dat ik die taken voor 1 jaar moest doen." (CGVS, p 11). U gevraagd hoe zij bij u in de eerste plaats terecht kwamen, stelt u: "Ze hadden aankondiging gemaakt. Er was een man die Shahid noemde. Hij werkte daar en zei me als je deze zaken kan regelen voor district." (CGVS, p 11). Dat u eerst aangeeft dat er een aankondiging was om daarna te zeggen dat er een man die u niet kende u hierover aansprak overtuigt niet. Dat u er daarna aan toevoegt dat hij u bezocht omdat er "geen zo'n winkel in de bazaar was als de uwe" (CGVS, p 11), overtuigt evenmin. Bovendien stelt u dat Shahidullah samen zat met u en als u fout maakte, dan verbeterde hij die (CGVS, p 15). U erop gewezen dat het toch gemakkelijker zou zijn voor Shahidullah om de brieven dan zelf te schrijven, stelt u: "Neen hij was districtsofficial, hij had niet het systeem, pc daarom bracht hij het naar mij." (CGVS, p 15). U dan gevraagd hoe vaak hij naar uw winkel kwam, stelt u: "Hij bezocht me 2-3 x per week. Als er minder werk was, bracht hij het en zette het daar, als er meer werk was, zat hij en hielp me ermee." (CGVS, p 15). Dat u eerst aangeeft dat Shahid dit niet zelf zou kunnen doen om dan te verklaren dat hij u ermee hielp, wekt sterk de indruk dat u de details omtrent uw samenwerking met de vorige overheid ter plaatse en naargelang de vragen bijschaaft, hetgeen de geloofwaardigheid ervan ondermijnt. U bovendien gevraagd wanneer het overheids personeel naar uw winkel begon te komen, komt u niet verder dan: "Wanneer contract werd getekend met mij." (CGVS, p 14). U gevraagd te specificeren wanneer dit was, stelt u: "Ik weet niet over datum maar toen het was getekend daarna overheids mensen kwamen naar mijn winkel want ze stuurden het schrijven van brieven." (CGVS, p 14). Het contract dat u hebt neergelegd ter staving van uw tewerkstelling vermeldt als begindatum: 01/07/1399 wat overeenkomt met 22 september 2020 (zie vertaald document). Dat u dan ook het antwoord schuldig moet blijven op een basisvraag omtrent uw samenwerking met de overheid, doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook over het overheids personeel dat naar uw winkel kwam, blijft u vaag en tegenstrijdig. Van alle overheids personeel op districts niveau die naar uw winkel kwamen, kent u enkel Shahidullah bij naam (CGVS, p 14). Zo kan u over het overheids personeel enkel zeggen dat ze bij het district hoorden, dat ze taskara's schreven en een uur in uw winkel verbleven (CGVS, p 15). U gevraagd iets over Shahidullah te vertellen komt u niet verder dan: "Wat kan ik zeggen over Shahidullah? Hij werkte in district, ik heb niet meer informatie." (CGVS, p 14). U gevraagd een anekdote te vertellen over één van zijn bezoeken aan uw winkel, stelt u: "Neen er zijn geen specifieke incidenten gebeurd. Hij kwam naar winkel en ging weg nadat werk werd gedaan." (CGVS, p 14). U gevraagd naar zijn job bij het districtskantoor, stelt u: "Hij schreef de taskara's." (CGVS, p 15). U gevraagd waarover u praatte met Shahidullah, stelt u: "Niets ik deed mijn werk en hij bleef staan." (CGVS, p 15). Wanneer het CGVS zich verwondert over het feit dat u amper sprak met iemand die u toch uw vriend noemde, stelt u: "Voor het schrijven van brieven kende ik hem niet. Daarna sprak ik met hem en ik belde hem via mobiele telefoon." (CGVS, p 15). U dan gevraagd naar deze gesprekken, komt u niet verder dan dat jullie een persoonlijke vriendschap hadden (CGVS, p 15). Aangezien u deze persoon 2-3 keer per week voor een uur aan een stuk zag (CGVS, p 14) en hem uw vriend noemde en hem ook telefonisch sprak (CGVS, p 11), kan er van u verwacht worden dat uw antwoorden het algemene overstijgen en u doorleefd kan vertellen over uw contactpersoon bij het districtskantoor. Dat u hier niet toe in staat blijkt, zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder op de helling.

Uw verklaringen over de bedreigingen door de taliban zijn eveneens zwak. Zo weet u niet hoe de taliban te weten zijn gekomen dat u een contract had met het districtskantoor (CGVS, p 16). Bovendien stelt u dat u een eerste keer werd bedreigd door een vertegenwoordiger van het Islamitisch Emiraat en dat hij u waarschuwde dat u moest stoppen of ze zouden u met de dood straffen (CGVS, p 17). Toch nam u geen voorzorgsmaatregelen en bleef u verder werken in uw winkel (CGVS, p 18). De tweede keer dat ze u bedreigden, vertelden ze u nogmaals hetzelfde (CGVS, p 17). Na deze twee bedreigingen vonden de taliban het klaarblijkelijk nodig om u nogmaals met dezelfde boodschap te bedreigen, ze stelden dat ze een brief voor u zouden neerleggen als u niet ophield met uw werk en u niet levend zouden sparen (CGVS, p 17). Dergelijk omslachtig gedrag van de taliban, toch een te duchten gewapende groepering, komt allerminst overtuigend over.

U gevraagd waarom u deze bedreigingen niet serieus nam gezien u geen veiligheidsmaatregelen nam, stelt u: "Omdat ik geld had uitgegeven aan winkel, investering gedaan, machines gekocht, kon niet achterlaten. In tijd dat overheid er was, nam ik ze niet serieus maar toen overheid viel, situatie werd erger." (CGVS, p 18). U gewezen op het feit dat u gewoon kon stoppen met het verkopen van vlaggen of het maken van foto's, stelt u: "Neen ik had geïnvesteerd in machines in materiaal, kon dat niet sluiten, ik hield van de vlag, ik luisterde luid naar liedjes en verkocht films." (CGVS, p 16). Behalve het blokkeren van de telefoonnummers van de taliban wanneer deze u belden en het niet rondhangen hier en daar, nam u geen specifieke veiligheidsmaatregelen (CGVS, p 14 en 19). Het overheidspersoneel bleef tot aan uw vlucht uit Afghanistan naar uw winkel komen (CGVS, p 18) en uzelf bleef na het ontvangen van een dreigbrief van de taliban nog een week in uw dorp waar u in uw winkel bleef verder werken (CGVS, p 19). Uw afwachtende houding valt dan ook niet te rijmen met het beeld dat schetst van de taliban die genadeloos en wreed zijn en eens ze iemand bedreigen het slachtoffer niet sparen (CGVS, p 14 en 18).

Voorts stelt u dat uw collega-winkelier ook luid naar muziek luisterde in zijn winkel (CGVS, p 9). U gevraagd of uw collega's ook problemen hadden met de taliban, stelt u: "Neen zij niet." (CGVS, p 19). Wanneer het CGVS zich verwondert waarom u wel problemen had en zij niet, stelt u: "Omdat ik werkte met districtshuis, luisterde luid naar muziek, maakte foto's van meisjes, maakte kopieën en verkocht vlaggen daarom waren ze vijandig tegen mij." (CGVS, p 19). U gewezen op het feit dat één van uw collega's ook naar muziek luisterde in zijn winkel, stelt u plots: "Weet daar niet over of hij problemen had." (CGVS, p 19). U bovendien gevraagd of u uw collega's op de hoogte hebt gebracht van uw problemen, antwoordt u ontkennend (CGVS, p 20). Aangezien u stelt dat uw collega naar Frankrijk is gevlucht, uw vriend is en u nog af en toe praat met hem (CGVS, p 9), kon u deze informatie gemakkelijk achterhaald hebben. Dit gebrek aan interesse zet de geloofwaardigheid van uw asielrelaas dan ook verder op de helling.

Bovendien getuigen uw verklaringen over de taliban die u bedreigden van weinig consistentie. U gevraagd naar de taliban die u bedreigden, antwoordt u naast de kwestie (CGVS, p 18). U nogmaals gevraagd, stelt u: "Ze zijn 1 taliban: het Islamitische Emiraat." (CGVS, p 18). U nogmaals gevraagd wie precies in de taliban u bedreigde, stelt u: "Ik heb hun gezicht niet gezien, ze belden en daarna dropten ze brief en er stond Islamitisch Emiraat." (CGVS, p 18). U daarnaast gevraagd of dit taliban van uw dorp waren, stelt u: "Ze waren van Hewa district. Het vermelde leger verantwoordelijk voor Kuskunar." (CGVS, p 18). Dat u dergelijke vage verklaringen aflegt over uw vervolgers die nochtans lokale taliban zouden zijn doet verder twifelen aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Nochtans zou u goed op de hoogte moeten zijn van dit conflict dat de oorzaak was van uw vertrek uit uw land van herkomst.

U verwijst nog naar een incident na uw vertrek uit Afghanistan, waarbij de taliban naar uw huis zijn gekomen (CGVS, p 20). Het CGVS merkt op dat uw verklaringen wederom lacunair en tegenstrijdig zijn en u niet in staat blijkt te zijn het CGVS hierover de minste concrete informatie te voorzien. Zo stelt u dat de taliban een week na uw vertrek uit Afghanistan naar uw ouderlijk huis kwamen en uw ouders vroegen u te vinden voor hen. Ze vertelden uw ouders dat ze een brief hebben achtergelaten voor u (CGVS, p 20). Dat de taliban u eerst via telefoon bedreigen en nu ineens opteren om uw huis te bezoeken, overtuigt niet. Dat u bovendien eerst tijdens het persoonlijk onderhoud stelt dat uw ouders 5-6 maanden na uw vertrek zijn verhuisd (CGVS, p 4), en nu ineens verklaart dat zij al een dag na het eerste bezoek zijn vertrokken (CGVS, p 20) zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder op de helling. Ook uw verklaringen over het gedrag van de taliban staan haaks op uw eerdere verklaringen. Zo stelt u dat uw ouders hen met een simpel excuus konden afwimpelen en dat de taliban ermee akkoord gingen de dorpsouderen in te schakelen (CGVS, p 20). Dat de taliban zoveel moeite doen om u te vinden en zich dan zomaar laten wegsturen, overtuigt niet. Ook het gedrag van de dorpsouderen komt niet overeen met het beeld dat u over hen hebt geschetst. Zo werd u gevraagd of u na uw bedreigingen onder andere de malek hebt gecontacteerd, antwoordde u ontkennend omdat hij volgens u hulpeloos was (CGVS, p 19). Dat de

dorpsouderen nu het initiatief nemen door naar uw huis te komen en te vragen wat er scheelt en het probleem vervolgens op te lossen (CGVS, p 20), doet de wenkbrauwen fronsen. Ten slotte werd u gevraagd of uw familie na hun verhuis nog problemen hebben gehad met de taliban, stelt u: "Ik weet het niet. Dorpelingen zeggen: ze bezoeken en "raiden" huis soms." (CGVS, p 20). U gevraagd welk huis, stelt u dat ze het huis waar u vroeger woonde bezoeken (CGVS, p 20). U gevraagd welke veiligheidsmaatregelen uw familie neemt sinds hun verhuis, stelt u: "Ze verbergen zich heimelijk. Taliban weet niet over hen. Broers en zussen gaan niet buitenshuis. Blijven binnen." (CGVS, p 24). U echter in het begin van het persoonlijk onderhoud gevraagd hoe het met uw familie gesteld is, antwoordde u: "Ze waren prima maar waren bezorgd. Ze kunnen niet uit het huis. Mijn moeder, broer zussen, wanneer ze naar buiten gaan, taliban valt ze lastig door mij." (CGVS, p 5). Dat u verklaart dat de taliban niet over uw familie weet maar dat zij toch op hun nieuwe adres door hen worden lastiggevallen valt ook niet te rijmen. Bijgevolg kan er geen geloof meer gehecht worden aan de problemen die u en uw familie gekend hebben met de taliban.

Ter afsluiting linkt u uw problemen ook aan het feit dat uw vader tewerkgesteld was bij de voormalige overheid en bij een Amerikaanse ngo en bij het directoraat van onderwijs. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023 (<https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt tevens dat er in het algemeen geen sprake is van een situatie waarin alle humanitair personeel of personen die werkten als onderwijzer of in een onderwijsinstelling te maken krijgen met vervolging. Het is bijgevolg aan u om specifieke redenen aan te brengen waarom u, als zoon van een voormalige ngo-medewerker of medewerker van het directoraat van onderwijs, wel een nood aan bescherming zou dienen te koesteren. Eventuele vervolging van personen met dit profiel hangt af van specifieke elementen, zoals onder andere gender, (gepercipieerde) links met bepaalde partijen in het conflict en betrokkenheid bij activiteiten die ingaan tegen de normen en waarden van de taliban of die gepercipieerd worden als ingaand tegen de belangen van de taliban U dient bijgevolg aan te tonen waarom u een nood aan bescherming zou hebben omwille van deze vroegere functie van uw vader. U bent hier niet in geslaagd. Zo weet u niet wanneer uw vader bij SERVE is beginnen werken en hoe hij aan deze job geraakt is (CGVS, p 21). U kent zijn collega's niet, ook al zijn deze bij u thuis geweest (CGVS, p 23). Verder stelt u dat hij door zijn jobs nooit problemen heeft gekend met de taliban omdat hij dit heimelijk deed (CGVS, p 23) en de dorpingen niet reageerden (CGVS, p 23). Bovendien blijkt uit een voorgelegd attest dat uw vader al sinds 2016 niet meer voor deze ngo werkt, waardoor het nog minder aannemelijk is dat de taliban hem wegens deze samenwerking zouden viseren. Van zijn job voor het directoraat voor onderwijs brengt u geen begin van bewijs aan. Een vrees voor vervolging louter omdat uw vader werkte voor een ngo die door Amerikanen werd ondersteund, of het directoraat van onderwijs maakt u aldus niet aannemelijk.

Uw voorgelegde documenten zijn niet in staat de appreciatie van het CGVS inzake uw verzoek in positieve zin te wijzigen. Uw taskara die u hebt voorgelegd is niet van die aard dat het relevant is. Uw taskara bewijst enkel uw identiteit wat in deze niet noodzakelijk betwist wordt (behoudens uw leeftijd). De vergunning van uw winkel bewijst enkel dat uw vader een winkel runde, wat hier ook niet ter discussie staat. Over uw contract met de overheid dient het volgende gezegd te worden: u stelde tijdens het persoonlijk onderhoud dat u dit contract begon toen Shahidullah u bezocht in uw winkel (zie supra). In uw arbeidscontract staat echter te lezen dat u dit contract hebt gewonnen in een publieke bieding. Bovendien wordt de looptijd van het contract vermeld maar uw loon niet. Bijgevolg bent u er tijdens het persoonlijk onderhoud niet in geslaagd uw werk voor de voormalige overheid aannemelijk te maken waardoor er weinig geloof kan worden gehecht aan deze taak. Uw vaders werkdocumenten, die overigens zijn werk staven t.e.m. 2016 (zie vertaald document), waarmee u zijn werk bij een Amerikaanse ngo SERVE wilt staven, lijken hoogstens te kunnen bevestigen dat de erop vermelde persoon in het verleden dergelijke activiteiten heeft ontplooid. U slaagt er bovendien niet in aan te tonen dat deze stukken daadwerkelijk aan uw vader toebehoren. Zo brengt u – naast uw gebrek aan kennis- ook geen begin van bewijs van de familiale band met deze persoon aan (CGVS, p 25). De foto's van uw winkel zijn evenmin voldoende bewijs van uw verklaringen. Privé-foto's hebben immers weinig objectieve bewijswaarde gezien deze door mogelijke enscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat is afgebeeld. Hoe dan ook kan hiermee niet worden aangetoond dat u een vrees voor vervolging koestert door de taliban omwille van eerder geleverde diensten aan de voormalige overheid. De enveloppen voegen verder niets toe aan uw relaas.

In verband met de dreigbrief die u ontvangen hebt, stelt het CGVS vast dat dergelijke handgeschreven brieven door eender wie kunnen zijn opgesteld, en de bewijswaarde ervan dus relatief is. Over de inhoud van uw dreigbrief dient het volgende gezegd te worden: zo is deze geadresseerd aan de eigenaar van de winkel. Aangezien uit uw neergelegde documenten en uw verklaringen blijkt dat dit uw vader is (CGVS, p 6), kan hieruit geen persoonsgebonden vrees ontleend worden. Bovendien hebben documenten slechts bewijswaarde, indien zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, quod non. Op zichzelf kunnen documenten de ongeloofwaardigheid van verklaringen niet herstellen. Tot slot moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijk documenten bijzonder relatief en volstaat zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw herkomst te herstellen.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat u ook internationale bescherming heeft gevraagd in Bulgarije en Oostenrijk, maar dat u de procedure daar niet heeft verdergezet. Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en internationale bescherming vraagt en de procedure volgt, zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u beide landen al snel verliet doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Inzake de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud stelt het CGVS vast dat het slechts enkele correcties en verduidelijkingen betreft, die niet leiden tot een andere beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen dient te worden besloten dat u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.*

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.*

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen

bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berylbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEDA registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de

Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091). Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en

bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door**: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden er tegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Sharif_en_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative,_security-related,_and_humanitarian_developments van 4 november 2022,

beschikbaar

op

https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afg_hanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie.

De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet

van 26 juni 1953, van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b) en c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (EVRM), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van het gelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Uit uw verklaringen blijkt dat u bij terugkeer naar Afghanistan vreest gedood te worden door de taliban omdat zij u ervan verdenken diensten te hebben geleverd aan de vorige overheid. U slaagde er niet in deze vrees aannemelijk te maken.

Vooreerst bestaan er ernstige twijfels over het door u aangemeten profiel van minderjarige. Zo gaf u bij de Dienst Vreemdelingenzaken als geboortedatum 6 oktober 2004 op, wat betekent dat u op het moment van uw aankomst in België 17 jaar zou zijn geweest (zie fiche NBMV en Verklaring DVZ, nr. 4). Bij het CGVS ging u akkoord met de geboortedatum na het leeftijdsonderzoek, zijnde 2002 (CGVS p 4). In Bulgarije gaf u dan weer 18 mei 1996 op als geboortedatum, en in Oostenrijk 1 januari 2003, wat evenmin strookt met uw verklaringen. Wat er ook van zij, volgens het leeftijdsonderzoek uitgevoerd in opdracht van de Dienst Voogdij werd uw leeftijd op 15 december 2021 vastgesteld op 20,48 jaar met een standaarddeviatie van 1,59 jaar. Rekening houdende met deze standaarddeviatie wil dit zeggen dat u minstens 18 jaar oud was op 15 december 2021 (de datum waarop het medisch onderzoek werd uitgevoerd). Hieruit moet geconcludeerd worden dat u valse verklaringen heeft afgelegd over uw leeftijd en u dus bewust verklaarde minderjarig te zijn. Uw algehele geloofwaardigheid wordt hierdoor reeds aangetast.

In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat het CGVS geen enkel geloof hecht aan uw verklaringen over de omstandigheden waarin u op wekelijkse basis in contact kwam met overheidspersoneel terwijl u in uw winkel werkte. Zo lijkt u niet te weten wanneer u precies in de winkel van uw vader begon te werken. Aanvankelijk stelt u dat u in de winkel begon te werken in het Afghaanse jaar 1398, wat correspondeert met het jaar 2019 in de Westerse jaartelling. U voegt eraan toe dat u toen 14-15 jaar was (CGVS, p 6). Wanneer u gevraagd wordt hoe lang u in uw winkel werkte voor uw contract met de overheid begon, stelt u: “Ik had een jaarcontract en ik had 3-4 jaar in winkel gewerkt” (CGVS, p 6). U hierover verder bevraagd stelt u dat u het contract na enkele maanden of na een jaar kreeg (CGVS, p 6). U gevraagd hoe lang u die winkel had voor uw problemen met de taliban begonnen, stelt u: “In totaal had ik winkel voor ongeveer 3-4 jaar en dan val gebeurde en ik kwam hier.” (CGVS, p 8). Aangezien u in uw winkel begon te werken in 2019 en in 2021 bent gevluht uit Afghanistan, kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u 3-4 jaar in uw winkel werkte, noch dat u in die periode de leeftijd van 14-15 jaar had. Dat u vage verklaringen aflegt over wanneer u in de winkel van uw vader begon te werken en hoe lang u er al werkte voor uw problemen begonnen, doet al in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Het is eveneens onduidelijk waarom de taliban juist u plots viseerden, vermits u eerder liet optekenen dat u meer dan 100 Afghaanse collega's had op de markt, van wie twee zich in dezelfde straat als u bevonden (CGVS, p 8-9). U geeft hier zelf evenmin een verduidelijkende uitleg voor. Zo stelt u dat het overheidspersoneel een contract met u afsloot waarbij u de aanvragen voor taskara's moest schrijven (CGVS, p 11). U gevraagd waarom ze u hiervoor nodig hadden, stelt u: "Ze hadden 1 jaar contract met mij dat ik die taken voor 1 jaar moest doen." (CGVS, p 11). U gevraagd hoe zij bij u in de eerste plaats terecht kwamen, stelt u: "Ze hadden aankondiging gemaakt. Er was een man die Shahid noemde. Hij werkte daar en zei me als je deze zaken kan regelen voor district." (CGVS, p 11). Dat u eerst aangeeft dat er een aankondiging was om daarna te zeggen dat er een man die u niet kende u hierover aansprak overtuigt niet. Dat u er daarna aan toevoegt dat hij u bezocht omdat er "geen zo'n winkel in de bazaar was als de uwe" (CGVS, p 11), overtuigt evenmin. Bovendien stelt u dat Shahidullah samenzat met u en als u fout maakte, dan verbeterde hij die (CGVS, p 15). U erop gewezen dat het toch gemakkelijker zou zijn voor Shahidullah om de brieven dan zelf te schrijven, stelt u: "Neen hij was districtsofficial, hij had niet het systeem, pc daarom bracht hij het naar mij." (CGVS, p 15). U dan gevraagd hoe vaak hij naar uw winkel kwam, stelt u: "Hij bezocht me 2-3 x per week. Als er minder werk was, bracht hij het en zette het daar, als er meer werk was, zat hij en hielp me ermee." (CGVS, p 15). Dat u eerst aangeeft dat Shahid dit niet zelf zou kunnen doen om dan te verklaren dat hij u ermee hielp, wekt sterk de indruk dat u de details omtrent uw samenwerking met de vorige overheid ter plaatse en naargelang de vragen bijzchaaft, hetgeen de geloofwaardigheid ervan ondermijnt. U bovendien gevraagd wanneer het overheidspersoneel naar uw winkel begon te komen, komt u niet verder dan: "Wanneer contract werd getekend met mij." (CGVS, p 14). U gevraagd te specificeren wanneer dit was, stelt u: "Ik weet niet over datum maar toen het was getekend daarna overheidsmensen kwamen naar mijn winkel want ze stuurden het schrijven van brieven." (CGVS, p 14). Het contract dat u hebt neergelegd ter staving van uw tewerkstelling vermeldt als begindatum: 01/07/1399 wat overeenkomt met 22 september 2020 (zie vertaald document). Dat u dan ook het antwoord schuldig moet blijven op een basisvraag omtrent uw samenwerking met de overheid, doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook over het overheidspersoneel dat naar uw winkel kwam, blijft u vaag en tegenstrijdig. Van alle overheidspersoneel op districts niveau die naar uw winkel kwamen, kent u enkel Shahidullah bij naam (CGVS, p 14). Zo kan u over het overheidspersoneel enkel zeggen dat ze bij het district hoorden, dat ze taskara's schreven en een uur in uw winkel verbleven (CGVS, p 15). U gevraagd iets over Shahidullah te vertellen komt u niet verder dan: "Wat kan ik zeggen over Shahidullah? Hij werkte in district, ik heb niet meer informatie." (CGVS, p 14). U gevraagd een anekdote te vertellen over één van zijn bezoeken aan uw winkel, stelt u: "Neen er zijn geen specifieke incidenten gebeurd. Hij kwam naar winkel en ging weg nadat werk werd gedaan." (CGVS, p 14). U gevraagd naar zijn job bij het districtskantoor, stelt u: "Hij schreef de taskara's." (CGVS, p 15). U gevraagd waarover u praatte met Shahidullah, stelt u: "Niets ik deed mijn werk en hij bleef staan." (CGVS, p 15). Wanneer het CGVS zich verwondert over het feit dat u amper sprak met iemand die u toch uw vriend noemde, stelt u: "Voor het schrijven van brieven kende ik hem niet. Daarna sprak ik met hem en ik belde hem via mobiele telefoon." (CGVS, p 15). U dan gevraagd naar deze gesprekken, komt u niet verder dan dat jullie een persoonlijke vriendschap hadden (CGVS, p 15). Aangezien u deze persoon 2-3 keer per week voor een uur aan een stuk zag (CGVS, p 14) en hem uw vriend noemde en hem ook telefonisch sprak (CGVS, p 11), kan er van u verwacht worden dat uw antwoorden het algemene overstijgen en u doorleefd kan vertellen over uw contactpersoon bij het districtskantoor. Dat u hier niet toe in staat blijkt, zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder op de helling.

Uw verklaringen over de bedreigingen door de taliban zijn eveneens zwak. Zo weet u niet hoe de taliban te weten zijn gekomen dat u een contract had met het districtskantoor (CGVS, p 16). Bovendien stelt u dat u een eerste keer werd bedreigd door een vertegenwoordiger van het Islamitisch Emiraat en dat hij u waarschuwde dat u moest stoppen of ze zouden u met de dood straffen (CGVS, p 17). Toch nam u geen voorzorgsmaatregelen en bleef u verder werken in uw winkel (CGVS, p 18). De tweede keer dat ze u bedreigden, vertelden ze u nogmaals hetzelfde (CGVS, p 17). Na deze twee bedreigingen vonden de taliban het klaarblijkelijk nodig om u nogmaals met dezelfde boodschap te bedreigen, ze stelden dat ze een brief voor u zouden neerleggen als u niet ophield met uw werk en u niet levend zouden sparen (CGVS, p 17). Dergelijk omslachtig gedrag van de taliban, toch een te duchten gewapende groepering, komt allerminst overtuigend over.

U gevraagd waarom u deze bedreigingen niet serieus nam gezien u geen veiligheidsmaatregelen nam, stelt u: "Omdat ik geld had uitgegeven aan winkel, investering gedaan, machines gekocht, kon niet achterlaten. In tijd dat overheid er was, nam ik ze niet serieus maar toen overheid viel, situatie werd erger." (CGVS, p 18). U gewezen op het feit dat u gewoon kon stoppen met het verkopen van vlaggen of het

maken van foto's, stelt u: "Neen ik had geïnvesteerd in machines in materiaal, kon dat niet sluiten, ik hield van de vlag, ik luisterde luid naar liedjes en verkocht films." (CGVS, p 16). Behalve het blokkeren van de telefoonnummers van de taliban wanneer deze u belden en het niet rondhangen hier en daar, nam u geen specifieke veiligheidsmaatregelen (CGVS, p 14 en 19). Het overheidspersoneel bleef tot aan uw vlucht uit Afghanistan naar uw winkel komen (CGVS, p 18) en uzelf bleef na het ontvangen van een dreigbrief van de taliban nog een week in uw dorp waar u in uw winkel bleef verder werken (CGVS, p 19). Uw afwachtende houding valt dan ook niet te rijmen met het beeld dat schetst van de taliban die genadeloos en wreed zijn en eens ze iemand bedreigen het slachtoffer niet sparen (CGVS, p 14 en 18).

Voorts stelt u dat uw collega-winkelier ook luid naar muziek luisterde in zijn winkel (CGVS, p 9). U gevraagd of uw collega's ook problemen hadden met de taliban, stelt u: "Neen zij niet." (CGVS, p 19). Wanneer het CGVS zich verwondert waarom u wel problemen had en zij niet, stelt u: "Omdat ik werkte met districtshuis, luisterde luid naar muziek, maakte foto's van meisjes, maakte kopieën en verkocht vlaggen daarom waren ze vijandig tegen mij." (CGVS, p 19). U gewezen op het feit dat één van uw collega's ook naar muziek luisterde in zijn winkel, stelt u plots: "Weet daar niet over of hij problemen had." (CGVS, p 19). U bovendien gevraagd of u uw collega's op de hoogte hebt gebracht van uw problemen, antwoordt u ontkennend (CGVS, p 20). Aangezien u stelt dat uw collega naar Frankrijk is gevlucht, uw vriend is en u nog af en toe praat met hem (CGVS, p 9), kon u deze informatie gemakkelijk achterhaald hebben. Dit gebrek aan interesse zet de geloofwaardigheid van uw asielrelaas dan ook verder op de helling.

Bovendien getuigen uw verklaringen over de taliban die u bedreigden van weinig consistentie. U gevraagd naar de taliban die u bedreigden, antwoordt u naast de kwestie (CGVS, p 18). U nogmaals gevraagd, stelt u: "Ze zijn 1 taliban: het Islamitische Emiraat." (CGVS, p 18). U nogmaals gevraagd wie precies in de taliban u bedreigde, stelt u: "Ik heb hun gezicht niet gezien, ze belden en daarna dropten ze brief en er stond Islamitisch Emiraat." (CGVS, p 18). U daarnaast gevraagd of dit taliban van uw dorp waren, stelt u: "Ze waren van Hewa district. Het vermelde leger verantwoordelijk voor Kuskunar." (CGVS, p 18). Dat u dergelijke vage verklaringen aflegt over uw vervolgers die nochtans lokale taliban zouden zijn doet verder twifelen aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Nochtans zou u goed op de hoogte moeten zijn van dit conflict dat de oorzaak was van uw vertrek uit uw land van herkomst.

U verwijst nog naar een incident na uw vertrek uit Afghanistan, waarbij de taliban naar uw huis zijn gekomen (CGVS, p 20). Het CGVS merkt op dat uw verklaringen wederom lacunair en tegenstrijdig zijn en u niet in staat blijkt te zijn het CGVS hierover de minste concrete informatie te voorzien. Zo stelt u dat de taliban een week na uw vertrek uit Afghanistan naar uw ouderlijk huis kwamen en uw ouders vroegen u te vinden voor hen. Ze vertelden uw ouders dat ze een brief hebben achtergelaten voor u (CGVS, p 20). Dat de taliban u eerst via telefoon bedreigen en nu ineens opteren om uw huis te bezoeken, overtuigt niet. Dat u bovendien eerst tijdens het persoonlijk onderhoud stelt dat uw ouders 5-6 maanden na uw vertrek zijn verhuisd (CGVS, p 4), en nu ineens verklaart dat zij al een dag na het eerste bezoek zijn vertrokken (CGVS, p 20) zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder op de helling. Ook uw verklaringen over het gedrag van de taliban staan haaks op uw eerdere verklaringen. Zo stelt u dat uw ouders hen met een simpel excuus konden afwimpelen en dat de taliban ermee akkoord gingen de dorpsouderen in te schakelen (CGVS, p 20). Dat de taliban zoveel moeite doen om u te vinden en zich dan zomaar laten wegsturen, overtuigt niet. Ook het gedrag van de dorpsouderen komt niet overeen met het beeld dat u over hen hebt geschetst. Zo werd u gevraagd of u na uw bedreigingen onder andere de malek hebt gecontacteerd, antwoordde u ontkennend omdat hij volgens u hulpeloos was (CGVS, p 19). Dat de dorpsouderen nu het initiatief nemen door naar uw huis te komen en te vragen wat er scheelt en het probleem vervolgens op te lossen (CGVS, p 20), doet de wenkbrauwen fronsen. Ten slotte werd u gevraagd of uw familie na hun verhuis nog problemen hebben gehad met de taliban, stelt u: "Ik weet het niet. Dorpelingen zeggen: ze bezoeken en "raiden" huis soms." (CGVS, p 20). U gevraagd welk huis, stelt u dat ze het huis waar u vroeger woonde bezoeken (CGVS, p 20). U gevraagd welke veiligheidsmaatregelen uw familie neemt sinds hun verhuis, stelt u: "Ze verbergen zich heimelijk. Taliban weet niet over hen. Broers en zussen gaan niet buitenshuis. Blijven binnen." (CGVS, p 24). U echter in het begin van het persoonlijk onderhoud gevraagd hoe het met uw familie gesteld is, antwoordde u: "Ze waren prima maar waren bezorgd. Ze kunnen niet uit het huis. Mijn moeder, broer zussen, wanneer ze naar buiten gaan, taliban valt ze lastig door mij." (CGVS, p 5). Dat u verklaart dat de taliban niet over uw familie weet maar dat zij toch op hun nieuwe adres door hen worden lastiggevallen valt ook niet te rijmen. Bijgevolg kan er geen geloof meer gehecht worden aan de problemen die u en uw familie gekend hebben met de taliban.

Ter afsluiting linkt u uw problemen ook aan het feit dat uw vader tewerkgesteld was bij de voormalige overheid en bij een Amerikaanse ngo en bij het directoraat van onderwijs. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023 (<https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt tevens dat er in het algemeen geen sprake is van een situatie waarin alle humanitair personeel of personen die werkten als onderwijzer of in een onderwijsinstelling te maken krijgen met vervolging. Het is bijgevolg aan u om specifieke redenen aan te brengen waarom u, als zoon van een voormalige ngo-medewerker of medewerker van het directoraat van onderwijs, wel een nood aan bescherming zou dienen te koesteren. Eventuele vervolging van personen met dit profiel hangt af van specifieke elementen, zoals onder andere gender, (gepercipieerde) links met bepaalde partijen in het conflict en betrokkenheid bij activiteiten die ingaan tegen de normen en waarden van de taliban of die gepercipieerd worden als ingaand tegen de belangen van de taliban. U dient bijgevolg aan te tonen waarom u een nood aan bescherming zou hebben omwille van deze vroegere functie van uw vader. U bent hier niet in geslaagd. Zo weet u niet wanneer uw vader bij SERVE is beginnen werken en hoe hij aan deze job geraakt is (CGVS, p 21). U kent zijn collega's niet, ook al zijn deze bij u thuis geweest (CGVS, p 23). Verder stelt u dat hij door zijn jobs nooit problemen heeft gekend met de taliban omdat hij dit heimelijk deed (CGVS, p 23) en de dorpelingen niet reageerden (CGVS, p 23). Bovendien blijkt uit een voorgelegd attest dat uw vader al sinds 2016 niet meer voor deze ngo werkt, waardoor het nog minder aannemelijk is dat de taliban hem wegens deze samenwerking zouden viseren. Van zijn job voor het directoraat voor onderwijs brengt u geen begin van bewijs aan. Een vrees voor vervolging louter omdat uw vader werkte voor een ngo die door Amerikanen werd ondersteund, of het directoraat van onderwijs maakt u aldus niet aannemelijk.

Uw voorgelegde documenten zijn niet in staat de appreciatie van het CGVS inzake uw verzoek in positieve zin te wijzigen. Uw taskara die u hebt voorgelegd is niet van die aard dat het relevant is. Uw taskara bewijst enkel uw identiteit wat in deze niet noodzakelijk betwist wordt (behoudens uw leeftijd). De vergunning van uw winkel bewijst enkel dat uw vader een winkel runde, wat hier ook niet ter discussie staat. Over uw contract met de overheid dient het volgende gezegd te worden: u stelde tijdens het persoonlijk onderhoud dat u dit contract begon toen Shahidullah u bezocht in uw winkel (zie supra). In uw arbeidscontract staat echter te lezen dat u dit contract hebt gewonnen in een publieke bieding. Bovendien wordt de looptijd van het contract vermeld maar uw loon niet. Bijgevolg bent u er tijdens het persoonlijk onderhoud niet in geslaagd uw werk voor de voormalige overheid aannemelijk te maken waardoor er weinig geloof kan worden gehecht aan deze taak. Uw vaders werkdocumenten, die overigens zijn werk staven t.e.m. 2016 (zie vertaald document), waarmee u zijn werk bij een Amerikaanse ngo SERVE wilt staven, lijken hoogstens te kunnen bevestigen dat de erop vermelde persoon in het verleden dergelijke activiteiten heeft ontplooid. U slaagt er bovendien niet in aan te tonen dat deze stukken daadwerkelijk aan uw vader toebehoren. Zo brengt u – naast uw gebrek aan kennis- ook geen begin van bewijs van de familiale band met deze persoon aan (CGVS, p 25). De foto's van uw winkel zijn evenmin voldoende bewijs van uw verklaringen. Privé-foto's hebben immers weinig objectieve bewijswaarde gezien deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat is afgebeeld. Hoe dan ook kan hiermee niet worden aangetoond dat u een vrees voor vervolging koestert door de taliban omwille van eerder geleverde diensten aan de voormalige overheid. De enveloppen voegen verder niets toe aan uw relaas.

In verband met de dreigbrief die u ontvangen hebt, stelt het CGVS vast dat dergelijke handgeschreven brieven door eender wie kunnen zijn opgesteld, en de bewijswaarde ervan dus relatief is. Over de inhoud van uw dreigbrief dient het volgende gezegd te worden: zo is deze geadresseerd aan de eigenaar van de winkel. Aangezien uit uw neergelegde documenten en uw verklaringen blijkt dat dit uw vader is (CGVS, p 6), kan hieruit geen persoonsgebonden vrees ontleend worden. Bovendien hebben documenten slechts bewijswaarde, indien zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, quod non. Op zichzelf kunnen documenten de ongeloofwaardigheid van verklaringen niet herstellen. Tot slot moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijk documenten bijzonder relatief en volstaat zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw herkomst te herstellen.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat u ook internationale bescherming heeft gevraagd in Bulgarije en Oostenrijk, maar dat u de procedure daar niet heeft verdergezet. Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en internationale bescherming vraagt en de procedure volgt, zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u beide landen al snel verliet doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Inzake de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud stelt het CGVS vast dat het slechts enkele correcties en verduidelijkingen betreft, die niet leiden tot een andere beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen dient te worden besloten dat u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen enkele ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn relaas en de redenen waarom hij aanvoert een gegronde vrees vervolging te hebben en/of een reëel risico op ernstige schade te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoonbaar dat de motivering in de bestreden beslissing, waarin zijn verklaringen ongeloofwaardig worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in en herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen, en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Volgens verzoeker hecht verweerder ten onrechte geen geloof aan de bedreigingen waarmee hij en zijn familie geconfronteerd worden door de tewerkstelling van zijn familieleden bij de overheid en de Amerikanen en stelt dat niet getwijfeld wordt aan zijn werk, maar wel aan zijn werk met de overheid. Verzoeker is van mening dat hij op een zeer doorleefde manier uitleg heeft gegeven over dit werk.

Met dit algemene en vage betoog weerlegt verzoeker de concrete en pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing geenszins. Ook de Raad kan geen geloof hechten aan verzoekers verklaringen over de omstandigheden waarin hij op wekelijkse basis in contact kwam met overheids personeel terwijl hij in zijn winkel werkte. Zo kan terecht worden vastgesteld dat verzoeker zeer vage verklaringen aflegde over het tijdstip wanneer hij precies in de winkel van zijn vader begon te werken, zoals omstandig uitgelegd in de bestreden beslissing. De vaststelling dat verzoeker vage verklaringen aflegt over wanneer hij in de winkel van zijn vader begon te werken en hoe lang hij er al werkte voor zijn problemen begonnen, doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Met het betoog dat hij op een zeer doorleefde manier uitleg heeft gegeven over zijn werk en dat niet getwijfeld wordt aan zijn werk, maar wel aan het werk met de overheidsdiensten, plaatst hij de voormelde pertinente en concrete vaststellingen niet in een ander daglicht.

Waar in de bestreden beslissing wordt aangevoerd dat het onduidelijk is waarom de taliban juist hem plots viseerden, vermits hij eerder liet optekenen dat hij meer dan 100 Afghaanse collega's had op de markt, van wie twee zich in dezelfde straat als hijzelf bevonden, beperkt verzoeker zich tot de stelling dat hij veel investeringen heeft gedaan in zijn zaak en dat een dergelijke vraag aan de taliban moet worden gesteld. Hiermee plaatst verzoeker de gedane concrete vaststellingen, waarbij op basis van verzoekers verklaringen werd vastgesteld dat verzoeker de details omtrent zijn samenwerking met de vorige overheid ter plaatse en naargelang de vragen bijschaaft alsook dat verzoeker de start van zijn samenwerking met de overheid niet duidelijk in de tijd kan aanduiden, hetgeen de geloofwaardigheid ondermijnt, wederom niet in een ander daglicht. Deze worden voor de duidelijkheid hier hernomen:

“Zo stelt u dat het overheidspersoneel een contract met u afsloot waarbij u de aanvragen voor taskara’s moest schrijven (CGVS, p 11). U gevraagd waarom ze u hiervoor nodig hadden, stelt u: “Ze hadden 1 jaar contract met mij dat ik die taken voor 1 jaar moest doen.” (CGVS, p 11). U gevraagd hoe zij bij u in de eerste plaats terecht kwamen, stelt u: “Ze hadden aankondiging gemaakt. Er was een man die Shahid noemde. Hij werkte daar en zei me als je deze zaken kan regelen voor district.” (CGVS, p 11). Dat u eerst aangeeft dat er een aankondiging was om daarna te zeggen dat er een man die u niet kende u hierover aansprak overtuigt niet. Dat u er daarna aan toevoegt dat hij u bezocht omdat er “geen zo’n winkel in de bazaar was als de uwe” (CGVS, p 11), overtuigt evenmin. Bovendien stelt u dat Shahidullah samenzat met u en als u fout maakte, dan verbeterde hij die (CGVS, p 15). U erop gewezen dat het toch gemakkelijker zou zijn voor Shahidullah om de brieven dan zelf te schrijven, stelt u: “Neen hij was districtsofficial, hij had niet het systeem, pc daarom bracht hij het naar mij.” (CGVS, p 15). U dan gevraagd hoe vaak hij naar uw winkel kwam, stelt u: “Hij bezocht me 2-3 x per week. Als er minder werk was, bracht hij het en zette het daar, als er meer werk was, zat hij en hielp me ermee.” (CGVS, p 15). Dat u eerst aangeeft dat Shahid dit niet zelf zou kunnen doen om dan te verklaren dat hij u ermee hielp, wekt sterk de indruk dat u de details omtrent uw samenwerking met de vorige overheid ter plaatse en naargelang de vragen bijschaaft, hetgeen de geloofwaardigheid ervan ondermijnt. U bovendien gevraagd wanneer het overheidspersoneel naar uw winkel begon te komen, komt u niet verder dan: “Wanneer contract werd getekend met mij.” (CGVS, p 14). U gevraagd te specificeren wanneer dit was, stelt u: “Ik weet niet over datum maar toen het was getekend daarna overheidsmensen kwamen naar mijn winkel want ze stuurden het schrijven van brieven.” (CGVS, p 14). Het contract dat u hebt neergelegd ter staving van uw tewerkstelling vermeldt als begindatum: 01/07/1399 wat overeenkomt met 22 september 2020 (zie vertaald document). Dat u dan ook het antwoord schuldig moet blijven op een basisvraag omtrent uw samenwerking met de overheid, doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.”

Verzoeker geeft weliswaar aan dat hij de naam nam “van een overheidspersoneel met wie hij vaak samenwerkte” en stelt dat hij geen namen kan verzinnen om verweerder van een antwoord te voorzien. Verzoeker gaat eraan voorbij dat werd vastgesteld dat hij van al het overheidspersoneel op districtsniveau die naar zijn winkel kwamen, slechts één persoon bij naam kent en zelfs wat betreft deze ene persoon niet verder komt dat deze persoon in het district werkte en taskara’s schreef. Verzoekers vage en ontoereikende informatie over deze persoon klemt met zijn overige verklaringen waarin hij stelde een persoonlijke vriendschap met deze persoon te hebben gehad. Bijgevolg kan wel degelijk worden verwacht dat hij iets meer zou kunnen vertellen. Aangezien verzoeker deze persoon naar eigen zeggen 2 à 3 keer per week voor een uur aan een stuk zag, hem zijn vriend noemde en hem ook telefonisch sprak, kan er van verzoeker dan ook verwacht worden dat zijn antwoorden het algemene overstijgen en hij doorleefd kan vertellen over deze contactpersoon bij het districtskantoor. Dat verzoeker hier niet toe in staat blijkt, bevestigt het ongeloofwaardig karakter van zijn verklaringen des te meer.

Waar werd geoordeeld dat verzoekers verklaringen over de bedreigingen door de taliban eveneens zwak zijn, omdat hij niet weet hoe de taliban te weten zijn gekomen dat hij een contract had met het districtskantoor en omdat hij na een doodsbedreiging aangemaand werd te stoppen met werken maar toch geen voorzorgsmaatregelen nam en bleef werken en dat dit scenario zich nog driemaal zou voltrekken, stelt hij dat zwak niet gelijk is met ongeloofwaardig. Waar verzoeker de taliban zelf ook voorstelt als een groep barbaren die een bedreiging voor zijn leven vormt, acht de Raad de door verzoeker voorgestelde manier van werken van de taliban in het overigens door verzoeker zelf geschetste profiel van de taliban niet geloofwaardig. De uitleg dat de taliban “daar niet veel konden doen”, staat dan weer in schril contrast met verzoekers vertrek één week voor de machtsovername. Verzoekers verklaringen over de bedreigingen van de taliban zijn inderdaad uitermate zwak te noemen, waardoor er geen enkel geloof kan aan worden gehecht.

Verzoekers betoog dat hij met betrekking tot het bezoek van de taliban bij hem thuis de zaken heeft weergegeven zoals ze hebben plaatsgevonden en dat er geen tegenstrijdigheden zijn, gaat hij opnieuw voorbij aan wat concreet werd vastgesteld en wordt voor de duidelijkheid hier nogmaals herhaald *“Bovendien getuigen uw verklaringen over de taliban die u bedreigden van weinig consistentie. U gevraagd naar de taliban die u bedreigden, antwoordt u naast de kwestie (CGVS, p 18). U nogmaals gevraagd, stelt u: “Ze zijn 1 taliban: het Islamitische Emiraat.” (CGVS, p 18). U nogmaals gevraagd wie precies in de taliban u bedreigde, stelt u: “Ik heb hun gezicht niet gezien, ze belden en daarna dropten ze brief en er stond Islamitisch Emiraat.” (CGVS, p 18). U daarnaast gevraagd of dit taliban van uw dorp waren, stelt u: “Ze waren van Hewa district. Het vermelde leger verantwoordelijk voor Kuskunar.” (CGVS, p 18). Dat u dergelijke vage verklaringen aflegt over uw vervolgers die nochtans lokale taliban zouden zijn*

doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Nochtans zou u goed op de hoogte moeten zijn van dit conflict dat de oorzaak was van uw vertrek uit uw land van herkomst.

U verwijst nog naar een incident na uw vertrek uit Afghanistan, waarbij de taliban naar uw huis zijn gekomen (CGVS, p 20). Het CGVS merkt op dat uw verklaringen wederom lacunair en tegenstrijdig zijn en u niet in staat blijkt te zijn het CGVS hierover de minste concrete informatie te voorzien. Zo stelt u dat de taliban een week na uw vertrek uit Afghanistan naar uw ouderlijk huis kwamen en uw ouders vroegen u te vinden voor hen. Ze vertelden uw ouders dat ze een brief hebben achtergelaten voor u (CGVS, p 20). Dat de taliban u eerst via telefoon bedreigen en nu ineens opteren om uw huis te bezoeken, overtuigt niet. Dat u bovendien eerst tijdens het persoonlijk onderhoud stelt dat uw ouders 5-6 maanden na uw vertrek zijn verhuisd (CGVS, p 4), en nu ineens verklaart dat zij al een dag na het eerste bezoek zijn vertrokken (CGVS, p 20) zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder op de helling. Ook uw verklaringen over het gedrag van de taliban staan haaks op uw eerdere verklaringen. Zo stelt u dat uw ouders hen met een simpel excuus konden afwimpelen en dat de taliban ermee akkoord gingen de dorpsouderen in te schakelen (CGVS, p 20). Dat de taliban zoveel moeite doen om u te vinden en zich dan zomaar laten wegsturen, overtuigt niet. Ook het gedrag van de dorpsouderen komt niet overeen met het beeld dat u over hen hebt geschetst. Zo werd u gevraagd of u na uw bedreigingen onder andere de malek hebt gecontacteerd, antwoordde u ontkennend omdat hij volgens u hulpeloos was (CGVS, p 19). Dat de dorpsouderen nu het initiatief nemen door naar uw huis te komen en te vragen wat er scheelt en het probleem vervolgens op te lossen (CGVS, p 20), doet de wenkbrauwen fronsen. Ten slotte werd u gevraagd of uw familie na hun verhuis nog problemen hebben gehad met de taliban, stelt u: "Ik weet het niet. Dorpelingen zeggen: ze bezoeken en "raiden" huis soms." (CGVS, p 20). U gevraagd welk huis, stelt u dat ze het huis waar u vroeger woonde bezoeken (CGVS, p 20). U gevraagd welke veiligheidsmaatregelen uw familie neemt sinds hun verhuis, stelt u: "Ze verbergen zich heimelijk. Taliban weet niet over hen. Broers en zussen gaan niet buitenshuis. Blijven binnen." (CGVS, p 24). U echter in het begin van het persoonlijk onderhoud gevraagd hoe het met uw familie gesteld is, antwoordde u: "Ze waren prima maar waren bezorgd. Ze kunnen niet uit het huis. Mijn moeder, broer zussen, wanneer ze naar buiten gaan, taliban valt ze lastig door mij." (CGVS, p 5). Dat u verklaart dat de taliban niet over uw familie weet maar dat zij toch op hun nieuwe adres door hen worden lastiggevallen valt ook niet te rijmen. Bijgevolg kan er geen geloof meer gehecht worden aan de problemen die u en uw familie gekend hebben met de taliban." De stelling dat het feit dat zijn ouders ondergedoken zijn een bewijs is dat zij voor hun leven vrezen is dan ook geheel niet bij machte hieraan afbreuk te doen.

Verzoeker is weliswaar van mening dat verweerder ten onrechte stelt dat het werk van zijn vader voor geen problemen zorgt met de taliban en acht dit in strijd met de landeninformatie.

In de bestreden beslissing wordt evenwel verwezen naar landeninformatie doch hieruit blijkt dat er in het algemeen geen sprake is van een situatie waarin alle humanitair personeel of personen die werkten als onderwijzer of in een onderwijsinstelling te maken krijgen met vervolging, waardoor het aan verzoeker is om specifieke redenen aan te brengen waarom hij, als zoon van een voormalige ngo-medewerker of medewerker van het directoraat van onderwijs, wel een nood aan bescherming zou dienen te koesteren. Eventuele vervolging van personen met dit profiel hangt af van specifieke elementen, zoals onder andere gender, (gepercipieerde) links met bepaalde partijen in het conflict en betrokkenheid bij activiteiten die ingaan tegen de normen en waarden van de taliban of die gepercipieerd worden als ingaand tegen de belangen van de taliban. Zoals gesteld in de bestreden beslissing dient verzoeker bijgevolg aan te tonen waarom hij een nood aan bescherming zou hebben omwille van deze vroegere functie van zijn vader. Met de stelling dat het werk van zijn vader wel voor problemen zou zorgen, toont verzoeker dit niet concreet aan. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon immers vaststellen dat verzoeker niet weet wanneer zijn vader bij een Amerikaanse ngo SERVE is beginnen werken, dat hij diens collega's niet kent, dat hij door zijn jobs nooit problemen heeft gekend omdat hij dit heimelijk deed en de dorpelingen niet reageerden en dat verzoekers vader al sinds 2016 niet meer voor deze ngo werkt. Verzoeker brengt geen enkel concreet element bij waaruit blijkt dat hij nu nog zou problemen kennen omwille van dit voormalige werk van zijn vader. De ongedateerde aanbevelingsbrief van SERVE en het certificaat van waardering van december 2014, die verzoeker per aanvullende nota neerlegt, wijzigt hieraan niets. Van zijn job voor het directoraat voor onderwijs brengt verzoeker geen begin van bewijs aan. Een vrees voor vervolging louter omdat zijn vader werkte voor een ngo die door Amerikanen werd ondersteund, of het directoraat van onderwijs maakt verzoeker aldus niet aannemelijk.

Bij de door verzoeker neergelegde aanvullende nota wordt ook een brief van verzoekers vader over zijn job bij SERVE gevoegd, doch ook deze brief kan niet aantonen dat verzoeker of zijn familie problemen met de taliban kent ingevolge deze tewerkstelling. Aangezien gesteld wordt dat verzoekers vader deze

brief zelf heeft opgesteld, kan hier geen objectieve bewijswaarde worden aan gehecht. Bovendien staat deze brief waarin gesteld wordt dat zijn vader op de zwarte lijst staat van de taliban, in schril contrast met verzoekers verklaringen over de bezoeken van de taliban aan zijn ouders, die voor de duidelijkheid hier worden hernomen:

“U verwijst nog naar een incident na uw vertrek uit Afghanistan, waarbij de taliban naar uw huis zijn gekomen (CGVS, p 20). Het CGVS merkt op dat uw verklaringen wederom lacunair en tegenstrijdig zijn en u niet in staat blijkt te zijn het CGVS hierover de minste concrete informatie te voorzien. Zo stelt u dat de taliban een week na uw vertrek uit Afghanistan naar uw ouderlijk huis kwamen en uw ouders vroegen u te vinden voor hen. Ze vertelden uw ouders dat ze een brief hebben achtergelaten voor u (CGVS, p 20). Dat de taliban u eerst via telefoon bedreigen en nu ineens opteren om uw huis te bezoeken, overtuigt niet. Dat u bovendien eerst tijdens het persoonlijk onderhoud stelt dat uw ouders 5-6 maanden na uw vertrek zijn verhuisd (CGVS, p 4), en nu ineens verklaart dat zij al een dag na het eerste bezoek zijn vertrokken (CGVS, p 20) zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder op de helling. Ook uw verklaringen over het gedrag van de taliban staan haaks op uw eerdere verklaringen. Zo stelt u dat uw ouders hen met een simpel excuus konden afwimpelen en dat de taliban ermee akkoord gingen de dorpsouderen in te schakelen (CGVS, p 20). Dat de taliban zoveel moeite doen om u te vinden en zich dan zomaar laten wegsturen, overtuigt niet. Ook het gedrag van de dorpsouderen komt niet overeen met het beeld dat u over hen hebt geschetst. Zo werd u gevraagd of u na uw bedreigingen onder andere de malek hebt gecontacteerd, antwoordde u ontkennend omdat hij volgens u hulpeloos was (CGVS, p 19). Dat de dorpsouderen nu het initiatief nemen door naar uw huis te komen en te vragen wat er scheelt en het probleem vervolgens op te lossen (CGVS, p 20), doet de wenkbrauwen fronsen. Ten slotte werd u gevraagd of uw familie na hun verhuis nog problemen hebben gehad met de taliban, stelt u: “Ik weet het niet. Dorpelingen zeggen: ze bezoeken en “raiden” huis soms.” (CGVS, p 20). U gevraagd welk huis, stelt u dat ze het huis waar u vroeger woonde bezoeken (CGVS, p 20). U gevraagd welke veiligheidsmaatregelen uw familie neemt sinds hun verhuis, stelt u: “Ze verbergen zich heimelijk. Taliban weet niet over hen. Broers en zussen gaan niet buitenshuis. Blijven binnen.” (CGVS, p 24). U echter in het begin van het persoonlijk onderhoud gevraagd hoe het met uw familie gesteld is, antwoordde u: “Ze waren prima maar waren bezorgd. Ze kunnen niet uit het huis. Mijn moeder, broer zussen, wanneer ze naar buiten gaan, taliban valt ze lastig door mij.” (CGVS, p 5). Dat u verklaart dat de taliban niet over uw familie weet maar dat zij toch op hun nieuwe adres door hen worden lastiggevallen valt ook niet te rijmen. Bijgevolg kan er geen geloof meer gehecht worden aan de problemen die u en uw familie gekend hebben met de taliban.” De bij de aanvullende nota gevoegde identiteitskaart van verzoekers vader wijzigt hieraan niets. Overigens kan dit evenmin volstaan teneinde verzoekers band met de persoon die hierop vermeld wordt aan te tonen.

De bij de aanvullende nota gevoegde foto van verzoekers gewonde broer, maakt verzoekers persoonlijk problemen met de taliban niet aannemelijk. Verzoeker toont aan de band niet aan met de persoon die hierop vermeld wordt. Uit niets blijkt dat het daadwerkelijk over verzoekers broer gaat.

Het louter aanvoeren van algemene informatie waaruit blijkt dat er dagelijks mensen zoals verzoeker vermoord worden door de taliban en dat er familieleden van deze personen vaak gefolterd en vermoord werden, volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

Het algemene betoog dat hij afkomstig is uit een liberale familie die totaal gekant is tegen de barbaarse taliban, tegen de taliban heeft gevochten en samenwerkte met de overheid, kan geen afbreuk doen aan de concrete vaststellingen van de bestreden beslissing noch hier een ander licht op werpen.

Waar verzoeker aangeeft dat verweerder geen rekening heeft gehouden met zijn jonge leeftijd, plaatst hij de vaststellingen met betrekking tot zijn leeftijd niet in een ander daglicht. Ook toont hij niet aan op welke wijze zijn leeftijd van invloed zou zijn geweest op het afleggen van verklaringen omtrent zijn identiteit en de gebeurtenissen die ertoe geleid hebben dat hij zijn land van herkomst diende te verlaten.

Voorts voert verzoeker aan dat hij door zijn verblijf in Europa verwesterd is en dat hij hierdoor minstens als verwesterd en als ongelovige zal worden beschouwd. Hij stelt ook dat het feit dat hij al meer dan twee jaar rondloopt op zoek naar bescherming een bewijs is dat hij niet kan terugkeren te meer de barbaarse taliban huis per huis op zoek gaan naar mensen die voor de overheid en buitenlandse organisaties gewerkt hebben. Hij benadrukt dat de taliban weet dat de terugkeerders vanuit Europa allemaal

asielverhalen hebben tegen de taliban. Verzoeker meent dat hij omwille van zijn denkwijze bij terugkeer zal vermoord worden. Verzoeker brengt hiervoor per aanvullende nota “een bewijs van school in België”, “een bewijs van werk en integratie”, en foto’s met Belgische vrienden bij.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

In zoverre verzoeker in het verzoekschrift laat uitschijnen dat hij zou vrezen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst zou worden gevisieerd omdat hij reeds enige tijd in Europa verblijft en als verwesterd zou worden beschouwd, blijkt uit de *in casu* voorliggende en beschikbare landeninformatie niet dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben vertoefd zou (kunnen) volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer naar Afghanistan, alsmede dat het bestaan van een eventuele nood aan internationale bescherming op deze grond individueel en *in concreto* aannemelijk moet worden gemaakt. Verzoeker blijft op dit vlak echter kennelijk in gebreke. Hij vergenoegt zich er in dit kader immers toe op algemene wijze te verwijzen naar zijn afwezigheid uit Afghanistan en zijn verblijf gedurende enkele jaren in Europa.

Er kan echter geenszins worden gesteld dat er in hoofde van eenieder die aangeeft afwezig te zijn geweest uit Afghanistan en enkele jaren in Europa te hebben verbleven zou kunnen of moeten worden besloten tot het bestaan van dermate verregaande, ingrijpende en blijvende veranderingen dat er bij een terugkeer naar of verblijf in Afghanistan sprake zou zijn van (gepercipieerde) verwestering die van zulke aard is dat deze zou uitmonden in of kunnen leiden tot vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin.

Voor zover verzoeker ook in dit licht stelt dat hij afkomstig is uit een liberale familie die totaal gekant is tegen de barbaarse taliban, tegen de taliban heeft gevochten en samenwerkte met de overheid, overtuigt hij niet. Derhalve dient verwezen naar wat desbetreffend hoger werd vastgesteld.

Waar verzoeker per aanvullende nota “een bewijs van school in België”, “een bewijs van werk en integratie”, en foto’s met Belgische vrienden neerlegt, toont hij niet aan dat hij dermate is verwesterd dat hij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, dan wel dat hij als dusdanig zal worden gepercipieerd. De bewijzen van school en werk tonen enkel aan dat verzoeker in België heeft gewerkt en naar school is geweest. Deze stukken tonen geenszins een daadwerkelijke verwestering aan, noch kunnen deze gegevens op afdoende wijze een toegeschreven verwestering aannemelijk maken. De getuigenis van een begeleider uit het opvangcentrum is lovend over verzoeker in die zin dat gesteld wordt dat verzoeker zijn best doet om hier een leven op te bouwen, zijn werk volhoudt en goede contacten legt met externen en medebewoners, steeds beleefd, correct en respectvol is, doch dit kan niet volstaan om aan te tonen dat zijn verblijf en activiteiten hier hem dermate zou hebben verwesterd dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan. De bij de aanvullende nota gevoegde foto’s met Belgische vrienden, volstaan desbetreffend dan ook evenmin.

Met een verwijzing naar zijn loutere verblijf in Europa, en integratie alhier zonder verdere concrete invulling daarvan, maakt verzoeker geenszins concreet aannemelijk dat hij daadwerkelijk is verwesterd, noch dat hij om deze reden zal worden gepercipieerd als verwesterd en bij terugkeer naar Afghanistan zal worden vervolgd.

Uit wat voorafgaat blijkt dat wat verzoeker heden uiteenzet te summier en te beperkt is alsook de nodige verdere stoffering, onderbouwing, concretisering en uitwerking missen om enige (toegeschreven) verwestering aannemelijk te maken.

Verzoeker toont voorts op generlei wijze aan dat, op welke vlakken en in welke mate zijn afwezigheid uit Afghanistan en zijn verblijf in Europa hem als persoon zouden hebben veranderd en op welke wijze dit zich concreet zou uiten.

Evenmin maakt hij concreet aannemelijk dat of waarom het voor hem persoonlijk onmogelijk zou zijn om zich te begeven naar en zich (opnieuw) te conformeren aan de heersende maatschappelijke gebruiken en normen in zijn voorgehouden land en regio van herkomst. Aldus toont verzoeker hoegenaamd niet aan

dat hij ten gevolge van zijn afwezigheid uit Afghanistan en/of zijn verblijf van enkele jaren en zijn activiteiten in Europa daadwerkelijk dermate verwesterd zou zijn dat van hem niet zou mogen worden verwacht dat hij zich zou begeven naar, zich (opnieuw) zou aanpassen aan en zou kunnen aarden binnen de huidige Afghaanse samenleving. Verzoeker geeft *in concreto* geenszins blijk van persoonlijke, uiterst moeilijke of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen waardoor hij risico zou lopen om te worden gevisieerd of vervolgd omwille van (gepercipieerde) verwestering en verzoeker toont geenszins aan dat of waarom het voor hem onoverkomelijk of onmogelijk zou zijn om zich te begeven naar en zich (opnieuw) aan te passen aan de Afghaanse samenleving. Bovendien zijn er een aantal elementen die wijzen op het tegendeel.

Verzoeker toont niet aan dat hij de Afghaanse gebruiken, waarden en normen waarin hij is opgegroeid heden niet langer kent. De duur van zijn verblijf in Europa sinds het najaar van 2021, *in casu* ongeveer twee jaar, is verder zo kort dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker dermate is verankerd in de Belgische samenleving dat hij geen sterke voeling meer zou hebben met zijn land van herkomst en niet langer bekend zou zijn met de Afghaanse normen en waarden, mede gelet op zijn verklaring dat dat hij zijn hele leven in Afghanistan woonde, dat hij in Afghanistan naar school ging en er zelfs een winkel uitbaatte (Verklaring, DVZ, vraag 10; Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Ook zou hij zich kunnen informeren bij zijn familie in Afghanistan, gezien hij volgens zijn verklaringen nog contact heeft met zijn familie (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4, 5). Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker Afghanistan op minstens achttienjarige leeftijd heeft verlaten, zodat hij op dat ogenblik al gevormd was en de jaren des onderscheid had bereikt. Verzoeker laat na om *in concreto* aan te tonen dat zijn louter verblijf in Europa hem dermate zou hebben verwesterd dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan. Op basis van de stukken van het rechtsplegingsdossier kan dan ook niet worden aangenomen dat verzoeker totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en dat hij zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer en niet bij machte zou zijn het spel te kunnen spelen.

Verzoeker toont, mede gelet op het voorgaande, niet aan dat het loutere gegeven dat hij bepaalde aanpassingen zou moeten doorvoeren bij een reis naar en een verblijf in Afghanistan in zijner hoofde zou kunnen worden gekwalificeerd als zijnde vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiarie bescherming. Redelijkerwijze kan van verzoeker bijgevolg worden verwacht dat hij deze aanpassingen doorvoert alvorens zich te begeven naar zijn land en zijn regio van herkomst. Verzoeker brengt gelet op het voorgaande dan ook geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij een reis naar en verblijf in zijn land van herkomst als verwesterd of ongelovig zou worden gepercipieerd; laat staan dat hij *in concreto* aannemelijk zou maken dat hij daardoor zou dreigen te worden gevisieerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd. Derhalve kan niet worden aangenomen dat de loutere afwezigheid van verzoeker uit Afghanistan en zijn verblijf in Europa in zijner hoofde een dermate verhoogd risico met zich zouden brengen dat hij op grond hiervan aanspraak kan maken op internationale bescherming. Waar verzoeker daarnaast nog verwijst naar het leven onder het talibanbewind, benadrukt de Raad dat de vrees voor vervolging *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de door verzoeker aangehaalde en de door verweerder neergelegde landeninformatie blijkt in dit kader weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia werd ingevoerd en geïmplementeerd, doch uit deze informatie kan niet worden afgeleid dat er sprake zou zijn van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging (of ernstige schade) door toedoen van de taliban. Uit het geheel van de *in casu* beschikbare landeninformatie kan dan ook hoegenaamd niet kan worden afgeleid dat het beleid en het bewind van de taliban in verzoekers land en regio van herkomst en de gevolgen daarvan *an sich* van zulke aard zouden zijn dat deze zouden kunnen volstaan om in hoofde van Afghaanse mannen louter op grond van de situatie in dit land en/of deze regio te besluiten tot het voorhanden zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin (of een reëel risico op ernstige schade). Verzoeker blijft mede gelet op hetgeen voorafgaat verder kennelijk in gebreke om *in concreto* aannemelijk te maken dat hij persoonlijk zou riskeren te worden gevisieerd of vervolgd door de talibanautoriteiten in zijn land en regio van herkomst.

Met een verwijzing naar zijn loutere verblijf in Europa, en integratie alhier zonder verdere concrete invulling daarvan, maakt verzoeker geenszins concreet aannemelijk dat hij daadwerkelijk is verwesterd, noch dat hij om deze reden zal worden gepercipieerd als verwesterd en bij terugkeer naar Afghanistan zal worden vervolgd.

De Raad herhaalt dat niet kan blijken dat hij zich niet langer zou kunnen aanpassen aan de bestaande regels. Gelet op het voorgaande, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Afghanistan

gezien zal worden als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden.

Verder maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban. Evenmin zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, zoals hierboven vastgesteld, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden geïdoleerd door de taliban.

Voor zover verzoeker meent dat de commissaris-generaal over geen informatie beschikt wat betreft de vervolgingsfeiten die terugkeerders zouden meemaken omwille van hun verblijf in Europa, is de Raad er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. Het betoog van verzoeker doet hierover niet anders denken.

Gelet op zijn individuele omstandigheden kan *in casu* niet worden aangenomen dat verzoeker dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtredenen, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtrelaas en vrees voor vervolging door de taliban en dat evenmin kan worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van (een toegeschreven) verwestering.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, herinnert de Raad eraan dat artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt van artikel 15, b), van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn) (heden de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU)). Het begrip "*ernstige schade*" in dit artikel heeft betrekking "*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*", met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28 en 32).

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof van Justitie) heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b), van de Kwalificatierichtlijn (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, b), van de Kwalificatierichtlijn, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, wat in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, pt. 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van januari 2023 (p. 111: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bijvoorbeeld in het kader van een kindhuwelijck of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan blijken in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afgaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afgaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-

initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de Taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de Taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de Taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen aan die tot een andersluidende conclusie kunnen leiden. Verzoeker verwijst weliswaar naar een arrest van de rechtbank van Zwolle, dat hij bij het verzoekschrift voegt, doch stelt zelf dat deze rechtspraak kadert in de beoordeling van een intern vluchtalternatief, wat *in casu* niet aan de orde is. Bovendien kan worden opgemerkt dat deze rechtspraak dateert van 2013 en dus onmogelijk uitspraak kan doen over de vraag of de huidige humanitaire situatie in Afghanistan wordt veroorzaakt door een specifieke actor.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdoleerd of dat hij behoort tot een groep van geïdoleerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren. Het gegeven ter zitting dat hij de enige broodwinner is voor de familie, kan hierop geen ander licht werpen. Verzoeker werkte geruime tijd als handelaar, waardoor er geen indicaties zijn dat hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften bij terugkeer naar Afghanistan als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdoleerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de

grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door verwerende partij bijgebrachte landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en het *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. Het NRF maakt voornamelijk gebruik van *guerrilla*-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoeien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen. Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers.

Volgens de UCDP-gegevens gaat het in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 om 925 veiligheidsincidenten, *i.e.* 'incidents with at least one recorded fatality', over het hele land waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA, "Country Guidance Afghanistan", januari 2023, p. 122-123).

UNAMA registreerde in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan viel meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekent zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en de voormalige ANSF plaatsvonden.

ACLED documenteerde 2 635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "gevechten", 994 als "geweld tegen burgers" en 477 als "explosies/geweld op afstand" (EUAA, "Country Guidance Afghanistan", januari 2023, p. 122).

Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (EUAA, “COI Query Afghanistan”, november 2022, p. 10).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA, “Country Guidance Afghanistan”, januari 2023, p. 124).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Het voorgaande vindt steun in de “Country Guidance Afghanistan” van EUAA van januari 2023.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

Verzoeker voert echter geen persoonlijke elementen aan die aantonen dat hij bij een terugkeer naar zijn regio van herkomst een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.5. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend drieëntwintig door:

C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF